

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 445/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn.: Rvp 10264/2012, Rvp 10265/2012, Rvp 10266/2012, Rvp 10267/2012, Rvp 10268/2012, Rvp 10269/2012, Rvp 10270/2012, Rvp 10271/2012, Rvp 10272/2012, Rvp 10273/2012, Rvp 10274/2012, Rvp 10275/2012, Rvp 10276/2012, Rvp 10277/2012, Rvp 10278/2012, Rvp 10279/2012, Rvp 10280/2012, Rvp 10281/2012, Rvp 10282/2012, Rvp 10283/2012, Rvp 10284/2012, Rvp 10285/2012, Rvp 10286/2012, Rvp 10287/2012, Rvp 10288/2012, Rvp 10289/2012, Rvp 10290/2012, Rvp 10291/2012, Rvp 10292/2012, Rvp 10293/2012, Rvp 10294/2012, Rvp 10295/2012, Rvp 10296/2012, Rvp 10297/2012, Rvp 10298/2012, Rvp 10299/2012, Rvp 10300/2012, Rvp 10301/2012, Rvp 10302/2012, Rvp 10303/2012, Rvp 10304/2012, Rvp 10305/2012, Rvp 10306/2012, Rvp 10307/2012, Rvp 10308/2012, Rvp 10309/2012, Rvp 10310/2012, Rvp 10311/2012, Rvp 10312/2012, Rvp 10313/2012, Rvp 10314/2012, Rvp 10315/2012, Rvp 10316/2012, Rvp 10317/2012, Rvp 10318/2012, Rvp 10319/2012, Rvp 10320/2012, Rvp 10321/2012, Rvp 10322/2012, Rvp 10323/2012, Rvp 10324/2012, Rvp 10325/2012, Rvp 10326/2012, Rvp 10327/2012, Rvp 10328/2012, Rvp 10329/2012, Rvp 10330/2012, Rvp 10331/2012, Rvp 10332/2012, Rvp 10333/2012, Rvp 10334/2012, Rvp 10335/2012, Rvp 10336/2012, Rvp 10337/2012, Rvp 10338/2012, Rvp 10339/2012, Rvp 10340/2012, Rvp 10341/2012, Rvp 10342/2012, Rvp 10343/2012,

Rvp 10344/2012, Rvp 10345/2012, Rvp 10346/2012, Rvp 10347/2012, Rvp 10348/2012, Rvp 10349/2012, Rvp 10350/2012 a Rvp 10351/2012 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn.: Rvp 10264/2012, Rvp 10265/2012, Rvp 10266/2012, Rvp 10267/2012, Rvp 10268/2012, Rvp 10269/2012, Rvp 10270/2012, Rvp 10271/2012, Rvp 10272/2012, Rvp 10273/2012, Rvp 10274/2012, Rvp 10275/2012, Rvp 10276/2012, Rvp 10277/2012, Rvp 10278/2012, Rvp 10279/2012, Rvp 10280/2012, Rvp 10281/2012, Rvp 10282/2012, Rvp 10283/2012, Rvp 10284/2012, Rvp 10285/2012, Rvp 10286/2012, Rvp 10287/2012, Rvp 10288/2012, Rvp 10289/2012, Rvp 10290/2012, Rvp 10291/2012, Rvp 10292/2012, Rvp 10293/2012, Rvp 10294/2012, Rvp 10295/2012, Rvp 10296/2012, Rvp 10297/2012, Rvp 10298/2012, Rvp 10299/2012, Rvp 10300/2012, Rvp 10301/2012, Rvp 10302/2012, Rvp 10303/2012, Rvp 10304/2012, Rvp 10305/2012, Rvp 10306/2012, Rvp 10307/2012, Rvp 10308/2012, Rvp 10309/2012, Rvp 10310/2012, Rvp 10311/2012, Rvp 10312/2012, Rvp 10313/2012, Rvp 10314/2012, Rvp 10315/2012, Rvp 10316/2012, Rvp 10317/2012, Rvp 10318/2012, Rvp 10319/2012, Rvp 10320/2012, Rvp 10321/2012, Rvp 10322/2012, Rvp 10323/2012, Rvp 10324/2012, Rvp 10325/2012, Rvp 10326/2012, Rvp 10327/2012, Rvp 10328/2012, Rvp 10329/2012, Rvp 10330/2012, Rvp 10331/2012, Rvp 10332/2012, Rvp 10333/2012, Rvp 10334/2012, Rvp 10335/2012, Rvp 10336/2012, Rvp 10337/2012, Rvp 10338/2012, Rvp 10339/2012, Rvp 10340/2012, Rvp 10341/2012, Rvp 10342/2012, Rvp 10343/2012, Rvp 10344/2012, Rvp 10345/2012, Rvp 10346/2012, Rvp 10347/2012, Rvp 10348/2012, Rvp 10349/2012,

Rvp 10350/2012 a Rvp 10351/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10264/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. júla 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v bližšie neoznačených konaniach (súdny exekútorom boli veci vedené pod sp. zn.: EX 17839/2010, EX 11199/2010, EX 6295/2010, EX 16795/2010, EX 6026/2011, EX 5148/2011, EX 18230/2010, EX 4302/2010, EX 4307/2010, EX 10110/2010, EX 4246/2010, EX 11066/2010, EX 13818/2010, EX 4039/2011, EX 11310/2010, EX 3156/2010, EX 2611/2010, EX 11148/2010, EX 11240/2010, EX 5881/2010, EX 9176/2010, EX 5915/2010, EX 4393/2010, EX 5475/2011, EX 2663/2011, EX 15864/2010, EX 15401/2010, EX 11154/2010, EX 8957/2010, EX 1542/2011, EX 3967/2010, EX 11034/2010, EX 11481/2010, EX 5917/2010, EX 8948/2010, EX 4150/2010, EX 10221/2010, EX 16455/2010, EX 15808/2010, EX 6396/2010, EX 4975/2010, EX 18506/2010, EX 11100/2010, EX 2614/2010, EX 11085/2010, EX 8895/2010, EX 6151/2010, EX 8680/2010, EX 11155/2010, EX 6312/2010,

EX 3206/2010, EX 4827/2010, EX 1336/2011, EX 586/2011, EX 8744/2010,
EX 10086/2010, EX 17954/2010, EX 4214/2011, EX 11075/2010, EX 3655/2010,
EX 5000/2010, EX 11201/2010, EX 2854/2010, EX 1429/2011, EX 13739/2010,
EX 6423/2010, EX 18024/2010, EX 11188/2010, EX 2640/2010, EX 8507/2010,
EX 10744/2010, EX 1961/2010, EX 9911/2010, EX 8575/2010, EX 6291/2010,
EX 6283/2010, EX 4878/2010, EX 17144/2010, EX 11080/2010, EX 12733/2010,
EX 3228/2010, EX 3050/2010, EX 4243/2011, EX 4590/2011, EX 11125/2010,
EX 14311/2010, EX 12760/2010, EX 15687/2010, EX 5345/2010, EX 3928/2010,
EX 3475/2011, EX 13835/2010, EX 497/2011, EX 11662/2010, EX 5972/2010,
EX 14604/2010, EX 13406/2010, EX 1920/2010, EX 11064/2010, EX 3960/2010,
EX 2882/2010, EX 10164/2010, EX 15738/2010, EX 5172/2010, EX 15516/2010,
EX 9863/2010, EX 6005/2010, EX 11276/2010, EX 9242/2010, EX 6072/2010,
EX 11279/2010, EX 2692/2011, EX 1823/2010, EX 4789/2010, EX 9252/2010,
EX 13432/2010, EX 10368/2010, EX 2545/2010, EX 17477/2010, EX 4257/2010,
EX 17439/2010, EX 3484/2011, EX 10030/2010, EX 5006/2010, EX 6000/2010,
EX 10762/2010, EX 13383/2010, pozn.).

Zo sťažností (s takmer identickým obsahom, odlišujúcim sa len v označení povinného, čísla zmluvy o úvere a spisových značiek uvedených konaní, pod ktorými sú konania vedené súdnym exekútorom) vyplýva, že sťažovateľka v predmetných 127 veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcií. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o jej žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií rozhodol len čiastočne napriek tomu, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú črty mimoriadnej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného

súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť ich posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka poukazuje aj na to, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisové značky, pod ktorými sú napadnuté exekučné konania vedené, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Vzhľadom na podľa sťažovateľky neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu sťažovateľka podala 9. mája 2012 po mnohých predchádzajúcich žiadostiach o informácie o stave konania (napr. z 2. júla 2009, 25. februára 2010), resp. sťažnostiach na prietahy (napr. z 23. novembra 2010, z 25. mája 2011) ešte raz v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných konaniach.

Napadnutým postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaniach (bližšie neoznačených spisovou značkou) boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov a aby bol okresný súd zaviazaný zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn.: Rvp 10264/2012, Rvp 10265/2012, Rvp 10266/2012, Rvp 10267/2012, Rvp 10268/2012, Rvp 10269/2012, Rvp 10270/2012, Rvp 10271/2012, Rvp 10272/2012, Rvp 10273/2012, Rvp 10274/2012, Rvp 10275/2012, Rvp 10276/2012, Rvp 10277/2012, Rvp 10278/2012, Rvp 10279/2012, Rvp 10280/2012, Rvp 10281/2012, Rvp 10282/2012, Rvp 10283/2012, Rvp 10284/2012, Rvp 10285/2012, Rvp 10286/2012, Rvp 10287/2012, Rvp 10288/2012, Rvp 10289/2012, Rvp 10290/2012, Rvp 10291/2012, Rvp 10292/2012, Rvp 10293/2012, Rvp 10294/2012, Rvp 10295/2012, Rvp 10296/2012, Rvp 10297/2012, Rvp 10298/2012, Rvp 10299/2012, Rvp 10300/2012, Rvp 10301/2012, Rvp 10302/2012, Rvp 10303/2012, Rvp 10304/2012, Rvp 10305/2012, Rvp 10306/2012, Rvp 10307/2012, Rvp 10308/2012, Rvp 10309/2012, Rvp 10310/2012, Rvp 10311/2012, Rvp 10312/2012, Rvp 10313/2012, Rvp 10314/2012, Rvp 10315/2012, Rvp 10316/2012, Rvp 10317/2012, Rvp 10318/2012, Rvp 10319/2012, Rvp 10320/2012, Rvp 10321/2012, Rvp 10322/2012, Rvp 10323/2012, Rvp 10324/2012, Rvp 10325/2012, Rvp 10326/2012, Rvp 10327/2012, Rvp 10328/2012, Rvp 10329/2012, Rvp 10330/2012, Rvp 10331/2012, Rvp 10332/2012, Rvp 10333/2012, Rvp 10334/2012, Rvp 10335/2012, Rvp 10336/2012, Rvp 10337/2012, Rvp 10338/2012, Rvp 10339/2012, Rvp 10340/2012, Rvp 10341/2012, Rvp 10342/2012, Rvp 10343/2012, Rvp 10344/2012, Rvp 10345/2012, Rvp 10346/2012, Rvp 10347/2012, Rvp 10348/2012, Rvp 10349/2012, Rvp 10350/2012 a Rvp 10351/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou uvedených práv postupom okresného súdu v bližšie neoznačených konaniach

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Citované ustanovenia § 20 ods. 1 až ods. 3 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahujú aj na sťažnosti podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd viazaný pritom návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (ktorý zrejme koncipoval samotný návrh, pozn.) v texte sťažností ani v ich petite neuviedla spisové značky, pod ktorými sú ňou namietané konania vedené okresným súdom.

Sťažovateľka uviedla, že nie je schopná presne spisovou značkou označiť, a tak nezameniteľným spôsobom identifikovať ňou napadnuté exekučné konania vedené

okresným súdom, postupom v ktorých malo byť porušené najmä jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a s tým spojené aj iné sťažovateľkou označené práva, a to v súvislosti s rozhodovaním o žiadostiach ňou zvoleného súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií. Sťažovateľka ňou napadnuté exekučné konania okresného súdu označila iba uvedením označenia účastníkov exekučného konania, pričom oprávnenou z exekúcie je vo všetkých napádaných exekučných konaniach samotná sťažovateľka a povinnými sú konkrétne menom, priezviskom a dátumom narodenia označené fyzické osoby, pričom sťažovateľka tieto napádané exekučné konania tiež označila uvedením „exekútorskej“ spisovej značky „Ex“.

Ústavný súd v súvislosti s uvedenými tvrdeniami sťažovateľky v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že vo všetkých napadnutých exekučných konaniach ide o prípady, keď sťažovateľka namieta porušenie svojich v sťažnostiach označených práv v súvislosti s rozhodovaním okresného súdu o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení, pričom podľa jej tvrdení okresný súd o týchto žiadostiach už čiastočne rozhodol (s. 3 sťažností, pozn.), takže podľa ústavného súdu sťažovateľka už z týchto ňou proklamovaných „čiastočných rozhodnutí“, resp. „čiastočných poverení“ v daných veciach mohla mať vedomosť o spisových značkách napadnutých exekučných konaní.

Vzhľadom na uvedené existuje teda dôvodná pochybnosť o tvrdeniach sťažovateľky, že nemá vedomosť o spisových značkách ňou napadnutých exekučných konaní, pretože, ako sama uvádza, porušenie svojich práv namieta v súvislosti s konaniami, v ktorých už bolo okresným súdom čiastočne rozhodnuté.

Sťažovateľka tiež napriek tomu, že na úvodnej strane sťažností uvádza ako prílohy „*listiny podľa textu*“, ústavnému súdu (okrem splnomocnenia) v prílohe nedoručila žiadne písomné podklady.

Uvedené nedostatky podaní indikujú v prvom prípade taký stupeň neurčitosti petitu, že ho treba považovať za nevykonateľný, a v druhom prípade (absencia príloh) zase neumožňujú ústavnému súdu náležite preskúmať prípustnosť sťažností podľa § 53 ods. 1

zákona o ústavnom súde. V tomto prípade je prípustnosť sťažností viazaná na vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľke zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľka oprávnená podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch.

Ústavný súd zdôrazňuje, že právny inštitút predbežného prerokovania návrhu (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a s ním spojené náležitosti, ktoré musí každý návrh obsahovať, nie je samoúčelný, pretože týmto postupom sa skúmajú podmienky konania a bez ich splnenia nie je ústavný súd oprávnený vo veci konať.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné). Aj v tejto súvislosti naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky zákonom predpísaných náležitostí, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným

súdom. Na uvedenom nič nemení ani tvrdenie sťažovateľky, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené spisové značky konaní, pod ktorými sa ňou iniciované konania vedú. Sťažovateľka totiž nijako nepreukázala, že by tieto údaje žiadala oznámiť a že by jej ich okresný súd odmietol sprístupniť. Ústavný súd preto považoval opísaný dôvod za dostatočný na odmietnutie sťažností pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri ich predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd v súvislosti s tým poukazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, ktorými už odmietol z obdobných dôvodov v zásade obdobné sťažnosti sťažovateľky (pozri napr. uznesenia I. ÚS 283/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 306/2012, III. ÚS 263/2012, III. ÚS 275/2012, III. ÚS 282/2012).

Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti prípadu a ustálené právne závery tieto v danej veci stratili opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2012